

lovgivning, en anden ting er, at vi nu skriver det ind i en decideret grundlov, en forfatning for EU. Det er et kvalitativt anderledes spring, og det er en helt ny måde at forstå traktaten på.

EF-Domstolens virke og den måde, den bliver styrket på i EU-forfatningen, har jo også betydning for, hvilke områder vi senere hen vil kunne se blive overført til EU. Det er sådan, at det er EF-Domstolen – EU-rettens forrang eksisterede før og bliver nu styrket i EU-forfatningen – der har kompetencen til i sidste ende at definere, hvilke områder der hører til de enkelte stater, og hvilke områder der hører til EU.

Jeg vil gerne have, at statsministeren kan bekræfte, at det er sådan, det forholder sig. EF-Domstolen bestemmer i sidste ende, og det bliver nu skrevet ind i EU-forfatningen. Det vil jeg gerne have at statsministeren bekræfter.

Kl. 13.40

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan fuldstændig afkræfte påstanden om, at EU-rettens forrang skulle blive styrket med den nye traktat. Der er ikke noget nyt i det, der står, sådan har det været alle dage, og det skal også være sådan.

Lad mig lige for det første slå fast: EU får kun og har kun lovgivningsmyndighed der, hvor medlemsstaterne, inklusive Danmark, har overladt myndighed til EU. Så EU kan kun lovgive der, hvor vi har bedt EU om at gøre det.

Det andet er, at når vi har bedt EU om at lovgive, må det da være en selvfølge, at så skal alle også rette sig efter det, ellers er det jo meningsløst, og derfor skal EU-retten da have forrang der, hvor EU af medlemsstaterne er blevet bedt om at lovgive. Det er logik, det siger sig selv, ellers er det fuldstændig uden mening at have dette samarbejde. Men da hr. Rune Lund jo også mener, at vi skal ud af det, er der ikke noget sært i, at hr. Rune Lund er modstander af det her.

Formanden:

Så er det hr. Morten Messerschmidt for et sidste spørgsmål.

Morten Messerschmidt (DF):

Der er jo ikke noget mærkeligt i, at EU-retten har forrang, som statsministeren siger, for det er forudsætningen for, at man kan have nogen som helst styrke i internationale regler.

Det, der er problemet, er, at EU lovgiver på en lang, lang række områder, som aldrig nogen sinde burde have været EU-reguleret, og der kan statsministeren da ikke komme uden om, at den forfatning, som statsministeren taler så varmt for, lægger op til en lang række nye områder, hvor EU skal til at lovgive: socialpolitik, arbejdsmarkedspolitik, beskæftigelsespolitik. Det er en lang række områder, som EU slet ikke burde beskæftige sig med, og det tror jeg og Dansk Folkeparti i al beskedenhed ikke har nogen særlig stor folkelig opbakning.

Derfor er det også dybt bekymrende, at man hører statsministeren f.eks. sige ordet traktat i stedet for forfatning, på trods af at dokumentet nu engang hedder: Forfatning for Europa. Det er bekymrende, at man ikke ønsker at husstandsomdele forfatningen og på den måde frarøver folk muligheden for at sætte sig ind i det dokument, der rent faktisk skal stemmes om.

Jeg synes, at der er mange bekymrende tendenser i hele den her debat, og jeg glæder mig til at fortsætte diskussionen frem til den 27. september.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Morten Messerschmidt siger, at problemet er, at EU tager sig af en hel masse ting, EU aldrig burde have fået lov til at tage sig af. Det er så hr. Morten Messerschmidts politiske opfattelse.

Sagen er bare den, at EU kun skal og må tage sig af de ting, som medlemsstaterne udtrykkeligt har overladt til EU, sådan er det. Hvis hr. Morten Messerschmidt hidtil har været i tvivl om det, så er tvivlen nu udryddet med den nye traktat, for den slår nemlig udtrykkeligt fast, at sådan er det. EU må kun tage sig af de ting, som medlemsstaterne, herunder Danmark, udtrykkeligt har overladt til EU.

Og det er jo ikke rigtigt, når hr. Morten Messerschmidt påstår, at EU lovgiver inden for socialområdet og på arbejdsmarkedsområdet på felter, hvor vi ikke har ønsket det. Og hvis hr. Morten Messerschmidt er i tvivl på det punkt, kan han bare læse den politiske aftale, som er indgået mellem et meget bredt flertal her i Folketinget, hvor vi netop slår fast, at noget af det, vi lægger vægt på, er, at fordelingspolitik, velfærdspolitik osv. fortsat er nationale anliggender, og det fremgår også klart af den nye traktat.

Hermed sluttede spørgsmålet.